

4. TRAFIKOARI, IBILGAILU MOTORDUNEN ZIRKULAZIOARI ETA BIDE SEGURTASUNARI BURUZKO ZEHAPEN PROZEDURAN POSTAZ EGITEN DIREN JAKINARAZPENAK: JAKINARAZPENAK BEHAR BEZALA SAIATUTA EGIN DIRELA ULERTZEKO BALDINTZAK, JAKINARAZPENA JASO BEHAR DUENA EZ DAGOENEAN

I. Planteamendua

Arartekoak Barne sailean izan dituen jarduketetatik nabarmenetako baten sarreran, txosten honen II. kapituluaren jaso dena, agerian jarri dugu zein izan den 2002. urtean gehien azaldu den kexetako bat: trafikoari, ibilgailu motordunen zirkulazioari eta bide-segurtasunari buruzko arautegia hausteari dagokionean, zehapen-prozeduren ekintzak jakinarazteko modua, jakinarazteko ahalegina egin baina jakinarazleak interesdunaren etxean inor aurkitu ez duenean.

Hori dela-eta gure erakundera jo dutenen kexa, gehienetan, hau izan da: ez dutela zehapen-prozeduraren berri izan harik eta premiamendu-bidea hasi arte, prozeduraren ondoriozko zehapena derrigorrez betearazteko. Egiaztatu ahal izan dugunez, jakinarazpen pertsonalak posta bidez egindakoak ziren kasu guztietan eta horrez gain, administrazio zehatzaileak ediktu bidez jakinarazten zuen, Correos eta Telegrafos-ek (aurrerantzean, Correos) jakinarazpena birritan egiten saiatu baina lortu ez zuela ikusita.

Era berean, egiaztatu ahal izan dugu jakinarazpen pertsonalak egiteko ez zirela, guri dagozkigun kasuetan, kontuan hartu Herri Administrazioen Araubide Juridikoaren eta Administrazio Prozedura Erkidearen azaroaren 26ko 30/1992 Legearen 59.2 artikuluan (aurrerantzean, Administrazio eta Prozedura Legea), urtarrilaren 13ko 4/1999 Legean egindako aldaketan ondoren, ezartzen diren baldintzak. Lege horretako 5. Paragrafoan arautzen da noiz jo behar den jakinarazpen pertsonala behar bezala saiatutzat, jakinarazpen jaso behar duena ez dagoenean, horrela, ediktu bidezko jakinarazpena egin ahal izateko. Ez betetzeak, hain zuzen ere, jakinarazpen-ahalegin biak egindako orduei –funtsean, ordu berean-, eta postontzian ahalegin horren abisurik ez uzteari zegozkien, abenduaren 3ko 1829/1999 Errege Dekretuak, jakinarazpena Correos-ek egiten duenean, agintzen duen legez. Hori dela-eta, interesdunek ez zuten zehapen-prozeduraren berri, prozedura izapidetzen ari bazen ere.

Honako aholku hau, bada, aipatutako zehapen prozedurak postaz jakinaraztearen alderdi berezi bi horiei buruzkoak dira, batik bat.

Ez da lehenengo aldia Ararteko erakundeak jakinarazpenak egitearen inguruko aholku orokorra aztertzen duena. 1992ko txosten arruntean arazo hau aztertu genuen, Administrazio eta Prozedura Legea indarrean jarri zela-eta; hala ere, orduan modu orokorragoan aztertu genuen, nahiz eta zergen arloko likidazioak beren beregi aipatu “Administrazioaren jakinarazpena, benetako babes judizialerako eskubidea bermatzeko” izeneko aholkuan. Aholku hori 1994ko txostenean osatu egin genuen “Ediktu bidezko jakinarazpena administrazioaren zehapen-prozeduretan, Herri Administrazioen Araubide Juridikoaren eta Administrazio Prozedura Erkidearen azaroaren 26ko 30/1992 Legean aurreikusitakoaren babesean” izeneko aholkuan. Harako hartan gai sakondu genuen

eta ediktu bidez jakinarazi aurretik gure ustez administrazioaren jarduteko irizpideak zeintzuk behar zuten izan ezarri genuen.

4/1999 Legeak, urtarrilaren 13koak, berrikuntza garrantzitsuak egin zizkion Administrazio eta Prozedura Legeari. Berrikuntza horiek jakinarazpenak arautzeko egin ziren, hain zuzen ere, jakinarazpen pertsonala noiz jo behar den behar bezala saiaturat, jasotzailea ez dagoenean; arau berri horrek paragrafo bat gehitu zion 59.2 artikuluari eta, nola edo hala, orduan atera genituen ondorioetako batzuk ukitzen ditu.

Aurten gai horri buruzko aholku berria eman dugu, batetik, lege-irizpide berria dagoelako, eta bestetik, egiaztatu dugulako-arazo horren inguruan aurten kexa asko izapidetu baititugu- askotan ez dela behar bezala betetzen irizpide hura eta gainera, gaiak garrantzia handia duela defentsarako eskubidearen ikuspegitik. Beraz, irizpide berri hau lehen zehaztutako alderdi bietara mugatuko da.

II. Lege-markoa

Trafikoari, Ibilgailu Motordunei Zirkulazioari eta Bide-segurtasunari buruzko Legearen testu bategina, 339/1990 Legegintzako Errege Dekretuaren bidez onetsi zen eta haren arabera, salaketak jakinaraztea, baldin eta unean bertan ematen ez badira, araubide erkidearen pean geratzen da, bai eta arlo horretako zehapen-prozedurako gainerako ekintzak ere (78. artikulua).

Araubide Erkidea Administrazio eta Prozedura Legearen 59. artikuluan dago jasota. Hala ere, esan dugu arau hori urtarrilaren 13ko 4/1999 Legeak aldatu zuela, 2. paragrafoan, beren beregi arautu zen jakinarazpenak nola egin behar diren, interesdunaren etxean jakinarazpena hartzeko inor ez dagoenean. Testu berriak, honela dio hitzez hitz: *“jakinarazpenaz arduratzeko inor ez dagoenean, espedientean jasoko da inguruabar hori, jakinarazpen-ahaleginaren egunarekin eta orduarekin batera; hurrengo hiru egunen barruan, bigarren eta azkenengoz egingo da ahalegina, baina beste ordu batean”*.

Jakinarazpena postaz egiten denean, arau-markoa 1829/1999 Errege Dekretuak, abenduaren 3koak, osatzen du. Errege Dekretu horren bidez, posta zerbitzuen prestazioa arautzen duen araudia onartzen da, uztailaren 13ko 24/1998 Legea garatzeko. Errege Dekretu horretako 39-44 artikuluetan ezartzen dira jakinarazpenak egiteko orduan Correos-ek jarraitu behar dituen arauak, Administrazio eta Prozedura Legeko araudi berriarekin bat etorrita, eta, era berean, 1653/1964 Dekretua, maiatzaren 14koa, Posta Zerbitzuari buruzko Ordenantza, 1960ko maiatzaren 19koa, baliogabetzen ditu; hain zuzen ere, Errege Dekretua indarrean jarri aurretik, horietan bietan jasotzen zen aplikatzeko araudi berezia.

Aipatutako arauetatik 42. artikulua aipatu behar dugu, artikulua horretan ezartzen baitira jarduteko jarraibideak, jakinarazpen-ahalegin bi egin behar direnean eta, zehatz esateko, artikulua horretako 1., 2. eta 3. paragrafoetan, beren beregi aipatzen dira jarraibideak jakinarazpen-ahalegin bi egin baina interesdunaren etxean inor ez egoteagatik jakinarazpenik egin ezin izan ez denean. Hortaz, zehaztapen horiek berriz begiratu behar dira.

1. paragrafoan, Administrazio eta Prozedura Legearen 59.2 artikulua azken oharreko aurreikuspenak berretsi ondoren - urtarrilaren 13ko 4/1999 Legeak aldaketak egin zizkion Legeari-, lehenengo ahalegina jasota uzteko modua zehazten du, honela: *“posta operadoreko langileak bere dokumentazioan, eta bestela, jakinarazpenarekin*

batera doan agiriaren abisuan, ahalegina jasota utzi behar du, bai eta ahalegina egin deneko eguna eta ordua ere". 2. paragrafoak agintzen du bigarren ahalegina modu berean utzi behar dela jasota.

3. paragrafoaren arabera, bigarren ahaleginean jakinarazi ezin izan bada, ahaleginaren abisua utzi behar da interesdunaren postontzian. Honela dio 3. paragrafoak, hitzez hitz: *"ahalegin bi egin-eta, jakinarazterik lortu ez bada, posta zerbitzuko operadoreak jakinarazpenen zerrendan utzi beharko du, gehienez ere, hilabeteko epean; horretarako, jasotzaileari helduera-abisua utziko zaio egoki den etxeko kutxatilan; abisuan, jakinarazpenen zerrenda zein egoitzatan eta zein epetan egongo den jaso beharko da, bai eta bigarren ahaleginari buruz adierazitako inguruabarrak ere. Abisu hori arrunta izango da"*.

Kasu batean eta bestean, Correos-eko langileak, aipatutako datuez gain, bere sinadura eta identifikazio-zenbakia utzi behar ditu jasota bai jakinarazpenarekin batera doan hartu-abisuan, bai jakinarazpenaren helduera-abisuan. Horrela ezartzen du aztergai dugun arauko 6. paragrafoan.

Araudiko aipamen hau amaitzeko, Correos-eko Zuzendaritza Nagusiak 1999ko maiatzaren 25ean emandako ebazpena –2000ko apirilaren 25eko instrukzioak aldatua- aipatu behar dugu. Hor zehazten denez, jakinarazpenak 7 egun naturaleko epean egon behar du Correos-eko zerrendan eta era berean, jakinarazpenaren helduera-abisuaren eredia finkatzen da.

Azpitarratzekoa da azken instrukzioan araubide orokorra –aurreko ebazpenean ez zen zehaztu helduera-abisua utzi behar zenik- eta instituzio-erabaki bereziak bateratzen direla eta bietan ezinbestekoa da betebehari hori. Hori guztia abenduaren 3ko 1829/1999 Errege Dekretuan horri buruz jasotzen diren aurreikuspenetara egokitzeke.

Deskribatu dugun arau-markoarekin bat etorrira, jasotzailea ez dagoelako egin ezin izan den jakinarazpena behar bezala saiaturik egin dela jotzeko, ondoko baldintzak bete behar dira: (a) jakinarazpen-ahalegin bi egitea, helburua lortu gabe, eta bigarren ahalegina, gainera, lehenengoa egin eta hurrengo hiru egunen barruan eta ordu desberdinean egitea; (b) jasotzailearen postontzian bigarren ahaleginaren abisua uztea, eguna eta ordua adierazita, bai eta jakinarazpena non dagoen eta han noiz arte egongo den ere; (c) jakinarazpen-ahalegin biak jasota uztea, egunarekin eta orduarekin batera, Correos-eko langilearen dokumentazioan eta jakinarazpenarekin batera doan hartu-abisuan; eta (d) langileak hartu-abisua eta helduera-abisua sinatzea eta bere identifikazio-zenbakia jartzea.

III. Jakinarazpena defentsarako eskubidearen berme, administrazioaren zehapen-prozeduran

Auzitegi Konstituzionala¹ onartzen joan da, bere ibilbideari ekin zionetik, administrazio-zehapenen eremuan, EKko 24. artikulua paragrafo bietatik eratorritako

¹ KAren 7/1998 Epaian Auzitegiaren doktrina biltzen da eta gai honen inguruan emandako epai asko aipatzen dira..

berme-multzoa, defentsarako eskubidea da horietako bat, indarrean egotea. 1981eko Epai goiztiarrean (AKE 18/1981) gai hori izan zuen aztergai, honako hau adieraztean: *“prozeduraren arloan Konstituzioaren 24. artikuluan jasotako funtsezko printzipioek administrazioaren zehatzeko jarduerari aplikatzekoak izan behar dute, arauaren oinarrian dauden funtsezko baloreak babesteko beharrezkoa den heinean, bai eta Konstituzioaren 9. artikuluan bermatzen den segurtasun juridikoa ere (FJ, 2.a).*

Auzitegi Konstituzionalak agerian utzi nahi izan du hasiera-hasieratik, jakinarazpenen, edo prozesuko beste komunikazio-ekintza batzuen, eta defentsarako eskubidearen arteko lotura instrumentala. Orainsu, 2002ko urriaren 28ko Epaian (AKE 199/2002)², kategorikoki baieztatzen du ondokoa: *“deiak, zitazioak edo jakinarazpenak egiteko lege prozesalek eskatzen dituzten baldintzak betetzeak garrantzia konstituzionala du eta berme da deiaren, zitazioaren edo jakinarazpenaren jasotzaileak berari ukitzen dion ekintza edo ebazpena ezagutzeko eta, ondorioz, defentsarako duen eskubidea behar bezala erabili ahal izango du” (FJ, 2.a).*

Konstituzioko doktrinaren arabera, jakinarazpenen oinarriko helburua da jakinarazpeneko edukia jasotzaileari ezagutaraztea, honek, edukia ezagututa, bere eskubideak eta interesak defendatzeko gehien komeni zaizkion neurriak har ditzan³.

Horregatik, prozeduretako legeetan jakinarazpenei buruz jasotzen diren eskakizunak ez dira sekula eskakizun formal hustzat jo behar, betekizun garrantzitsu baitira, funtsezko tresnak interesdunak jakinarazpena ezagutarazteko, eta hori, esan bezala, defentsarako eskubideari lotuta dago. Auzitegi Gorenak honela adierazi zuen 1998ko otsailaren 25eko Epaian (RJ 1408), zerga-prozedurari dagokionez: *“prozedurako zorrotasuna ez da formulismo gehiegizkoa izatea, zorrotasuna giltzarria da defentsarik ezarik gerta ez dadin eta benetako babes judiziala izateko eskubidea egon dadin, Konstituzioaren 24. artikuluan aipatzen denez. Izan ere, Administrazioak herritarrari dei, zitazio edo jakinarazpenak egiteko akatsak egiten baditu, orduan herritarrak defentsarako duen eskubidea mugatuta gera daiteke, bere eskubide subjektiboetan eragina duen ekintza erabat ezagutzeko aukera bazterten delako; eta, ondoren, administrazio-esferako babesik ezak, benetako babes judizialerako eskubidea erabiltzeko mugak jartzen dizkio, ekintza Epaitegietan berrikustea galarazten duelako. Horren inguruan, 1987ko apirilaren 30eko Epaian, Sala honek ondokoa esan zuen: “Benetan, prozesu- eta prozedura-legeek organoaren (...) eta aldean artean (...) komunikazio-ekintzak (jakinarazpenak, zitazioak, deiak...) egiteko erabiltzen dituzten bideak eta bermeak ez dute beste helbururik, dagokionari ekintza ezagutaraztea edo ziurtatzea baino (...). Horregatik, Ordenamendu modernoetan, eskakizun horiek hirugarrenen eragingarritasunak eta interesek uzten duten bezain*

² Epaian Auzitegiaren gai horren inguruko doktrina biltzen da eta doktrina zehazten joan diren epai nagusiak aipatzen dira.

³ Auzitegi Gorenak, 2000ko azaroaren 10eko Epaian (RJ 10061) jakinarazpenen funtsezko garrantzia azpimarratzen da, administrazio-prozedurari dagokionez. Honela dio: “Herri Administrazioen Araubide Juridikoaren 30/1992 Legean aipatzen diren bermeen helburua (...), jakinarazpenei dagokienez, administratuen babesik eza materiala saihestea da herri administrazioen ekintzen aurrean” (FJ 3.a). Antzeko epaia eman zuen Auzitegiak 1999ko uztailaren 14ko Epaian (RJ 6068) eta 1993ko irailaren 29ko Autoan (RJ 6521). Aipatutakoak banaka batzuk baino ez dira, antzekoa adierazi baitu beste askotan ere.

muturrera eramaten dira; eta Epaitegietak jurisprudentzian ekintza horien formalismoa zorrotz zaintzen da, prozedura ulertzeko modu berrietan nagusi diren formalismorik gabeko ildoen kontrara” (FJ 1.a).

Eta, arrazoi bera dela-eta, Auzitegi Konstituzionalak prozesuetako komunikazio ekintzak arduratsu egiteko eskatzen du⁴; era berean, ediktu bidez jakinaraztea azken errekurtsotzat hartzeko eskatzen du, hau da, ardura handiz ahalegindu arren jakinarazpen pertsonalik egin ezin izan denean, bide hori erabiltzeak dakartzan bermeak ahuldu direlako⁵.

IV. Postaz egiten diren jakinarazpenak behar bezala saiaturtat jotzeko jasotzailea ez dagoenean- legez eskatzen diren betebeharren analisia, defentsarako eskubidea gauzatzeko ikuspegitik.

Urtarrilaren 13ko 4/1999 Legeak eskakizun formalak sartu ditu jakinarazpenak egin ezin izan direnerako, nahiz eta jakinarazteko ahalegina egin; jakinarazpena behar bezala egin dela jotzeko, jasotzailea ez dagoen kasuetan, eta ediktuaren bideari ekin ahal izateko, aurrekoak hartu behar ditugu kontuan. Beste modu batean esanda, helburua da pertsona interesdunak zuzen eta pertsonalki ezagutu dezala jakinarazten zaion ekintzaren edukia. Eskakizun hori areagotu egiten da aztertzen ari garen zehatzeko administrazio-prozeduren eremuan, esan dugun bezala, eremu horretan garrantzia handia baitauka jakinarazpenak, defentsarako babes bermatzeko (Konstituzioaren 24. artikulua).

Aipatutako legea indarrean jarri zenetik denbora askorik igaro ez denez, gaur egun, aurreikuspen berriei buruzko erabaki judizial gutxi daude oraindik. Badaude, ordea, arazoari buruzko epai batzuk, Correos-eko araudi zaharra oinarritzat hartuta; araudi horren arabera, zenbait kasutan, jakinarazpen-ahalegin bi egin behar ziren ordu desberdinetan eta postontzian helduera-abisua utzi.⁶ Hala era, batzuen eta besteen ustez, eskakizun horiek biak zabal samar interpretatu behar dira, jakinarazpenen helburuarekin bat etorrira⁷.

Hala ere, arazo honen inguruan jaso ditugun kexetan egiaztatu ahal izan dugunez, administrazioaren jarduna interpretatzeko modu horretatik urrun dago.

Izan ere, aztertu ditugun kasu gehienetan, bigarren jakinarazpen-ahalegina lehengo ahaleginaren ordu desberdinean egiteko eskakizuna era formalean bakarrik betetzen da; batzuetan, lehenengo jakinarazpen-ahaleginetik bigarrenera minutu batzuetatik ordu betera bitarteko tartea dago; beste batzuetan, ahalegin biak egun desberdinetan egiten

⁴ Guztietatik, AKaren 199/2002 Epaia (FJ 2.a), lehen aipatua.

⁵ Guztietatik, AKaren 220/2002 Epaia (FJ 3.a).

⁶ 1964ko maiatzaren 14ko Dekretuaren 251.3 artikulua.

⁷ Bereziki, ordu desberdinei dagokienez, Administrazioarekiko Auzietako Sevillako Epaitegiak 2001eko otsailaren 1ean emandako epaia dugu (RJCA 275). Epai horretan interpretazio honen alde egiten da “ezin da zekentasunez interpretatu” adieraziz (FJ 2.a). Errioxako Justiziako Auzitegi Nagusiak ere antzekoa adierazi zuen, Correos-eko araubide zaharra dela-eta, 1998ko abenduaren 12ko Epaian (RJ 4679), beraren ustez 10:22ak eta 09:37ak (FJ 5.a), funtsean, “ordu bera dira”.

dira baina ordu berean, eta horrek esan nahi eskakizuna formaz ere ez dela betetzen.

Beste alde batetik, sarritan espedientean ez da jasota utzi interesdunaren postontzian abisua utzi denik, alegia, jakinarazten ahalegindu baina lortu ez delako abisurik.

Hala, bada, gure erakundearen ustez, azertu ditugun kasuetan jakinarazpen-ahalegin biak egiteko orduen artean ez dugu alde handirik ikusi eta, beraz, ahalegin horiek ez dira egokiak eskakizuna behar bezala betetzeko; izan ere, jakinaraztearen helburua da pertsona interesdunak zuzen eta bertatik bertara ezagutu dezala jakinarazten zaion ekintzaren edukia, jakinarazpena egiteko funtsezkoa da hori, askotan esan dugun bezala. Gure ustetan, jakinarazpenaren edukia interesdunari ezagutarazteko bide bakarra dago: lehenengo ahalegina hutsala izan denean, bigarren ahalegina, arrakastatsua izateko, ardurua handiz egin behar da eta hori gertatzeko ez da nahikoa formaz ordu desberdinetan egitea, batetik bestera alde handirik ez badago, une horretako errealitate soziala ere hartu behar da kontuan; izan ere, badakigu gaur egun jakinarazpenez arduratu daitezkeen pertsona askoren etxeetan ez dela inor egoten lanaldi osoan⁸.

Era berean, garrantzitsua da bigarren ahaleginean jakinarazi ezin izan bada, behar besteko ardurua jarri arren, aholku honetako bigarren eskakizuna zorrotz betetzea: ahaleginaren abisua utzi behar da interesdunaren postontzian.

Eskakizun horren garrantzia azpimarratu du Auzitegi Gorenaren 1997ko abenduaren 12ko Epaiak (RJ 1998, 2264), lege-intereseko kasazio-errekurtso batean emana; epaia zerga arloko prozedura bati buruzkoa da eta jakinarazpena postaz egin zen. Epaitu zena Administrazio eta Prozedura Legearen 59. artikulua 4. paragrafoa zen, hain zuzen ere, ediktu bidezko jakinarazpena arautzen zuena (gaur egun artikulua bereko 5. paragrafoan arautzen da, abenduaren 27ko 24/2001 Legeak egindako aldaketaren ondoren, paragrafo bat gehitu baitzaio jatorrizko artikuluari); zehatz esateko, espedientean jasota utzi behar dela Correos-ek egindako jakinarazpenaren helduera-abisua utzi zaiola jasotzaileari, jakinarazpen hori egin aurretik.

Correos-eko araudi zaharraren arabera, zenbait kasutan, jakinarazpen-ahalegin bi egin behar ziren –orain Administrazio eta Prozedura Legearen arabera ere bai - eta postontzian helduera-abisua utzi, bigarren ahalegina hutsala gertatzen bazen. Bada, Auzitegiak, horretan oinarrituta, honako hau adierazi zuen⁹: *“azaroaren 26ko 30/1992 Legearen 59.4 artikuluan aurreikusitako kasuan, hau da, jasotzailearen etxean eskutitz ziurtatua emateko ahalegin bi egin baina jakinarazterik egon ez denean, funtsezko arazoa da jakinarazpena emateko (eskutitz ziurtatua) ahalegin horiek*

⁸ Tomás Cobo Olvera magistratuaren ustez “bigarren jakinarazpen-ahalegina lehenengo ahaleginaren ordu desberdinean egitearena, bidezko terminoetan ulertu behar da. Legegilearen xedea da ekintzaren jasotzaileak ekintzaren berri izatea, baina badaki jendea ez dela 24 orduetan etxean egoten eta horregatik, administrazioari eskatzen dio jakinarazpen-ahalegin bi egiteko. Baina Legeak agintzen duenean ordu desberdinetan jakinarazi behar dela, ez du esan nahi lehenengo ahalegina 10:00etan egin bada bigarrena 10:30ean egin daitekeenik, aukera asko dagoelako ordu horretan ere interesduna etxean ez egoteko. Gure ustez, arau hori betetzeko, arauaren mamia betetzeko, ondokoa egin behar da: lehenengo ahalegina goizeko 10etan egin bada, bigarrena aratsaldean egin behar da, ziur asko ekintzaren jasotzailea lanean egongo delako goiz osoan eta beraz, askotan ahaleginduta ere ez guke inoiz lortuko ekintza bertatik bertara ezagutaraztea”. COBO OLVERA, T.: Herri Administrazioen Araubide Juridikoa, urtarrilaren 13ko 4/1999 Legeak aldatu duen azaroaren 26ko 30/1992 Legearen analisia (arauak, doktrina eta jurisprudentzia aztertzea). El Consultor de los Ayuntamientos y de los Juzgados, 2002, 411. orrialdea.

⁹ 1964ko maiatzaren 14ko Dekretuaren 251.3 artikulua.

jasota uzterik ez dagoela, eta ezinezkoa dela egotea jasotzailearen edota azaroaren 26ko 30/1992 Legearen 59. 2 artikuluan aipatzen diren pertsonen ekintzak direla-eta; beraz, funtsezkoa da birritan saiatu izanaren proba eta helduera-abisua jaso izanarena -abisua egoki den postontzian edo kutxatilatagian utzi da-; proba hori Correos zerbitzuaren esku dago”.

Hala ere, horrek ez du esan nahi administrazio zehatzaileak azken betekizun hori alde batera utzi dezakeenik. Ordea, Auzitegiak berak agerian utzi du epai berean, behin jakinarazpena itzuli bazaio, muga-eguna igarotzeagatik, administrazioak Correosi “*eskatu egin behar diola eta administrazio-espeditentean sartu*”, ahaleginak behar bezala egin direlako agiria. Eta horrekin lotuta dago, dio Auzitegiak, honako hau: administrazioak egintza horiek egiaztatu dituenean, eta orduan bakarrik, eman daiteke ontzat iragarki bidez jakinaraztea (Administrazio eta Prozedura Legearen lehengo 59.4 artikuluan arautzen zen).

Bigarren baldintza hori garrantzitsua da interesdunak jakinarazpen-ahaleginen berri izan dezan eta, ondorioz, jakinarazpena jaso ahal izan dezan, behar besteko ardurak erakusten badu; baina helduera-abisua behar bezala dokumentaturik postontzian uzteak bermatzen duen bakarra da abisua utzi utzi dela, baina horrek ez du esan nahi jasotzaileak jaso duenik, eta horixe da hain zuzen ere jakinaraztearen xedea. Horregatik, berriz ere azpimarratu gura dugu jakinarazpen pertsonalak arduratsu egin behar direla, zuzenean eta bertatik bertara jakinarazi ahal izateko eta hartu izana bermatzen ez duten beste bide batzuk erabili beharra ez izateko.

Amaitzeko, aztergai ditugun kasuetan jakinarazpenak behar bezala egin direla jotzeko, nahiz eta baina jakinarazterik lortu ez, erabakigarria da Correos-eko langileak eskakizun formalak bete dituela jasota uztea, abenduaren 3ko 1829/1999 Errege Dekretuan agintzen den eran (aholku honen II. kapituluaren azaldu dugu).

V. Ondorioa

Trafikoari, ibilgailu motordunen zirkulazioari eta bide segurtasunari buruzko zehapen prozeduran postaz egiten diren jakinarazpenak behar bezala saiaturik egin direla ulertzeko, jakinarazpena jaso behar duen pertsonaren etxean haren kargu egiteko inor ez dagoenean, beharrezkoak dira honako baldintza hauek:

- 1 Jakinarazteko bigarren ahalegina, lehenengoa egin eta hurrengo hiru egunen barruan eta ordu desberdinean egitea; ordu desberdinean egiteak esan nahi du, une horretako errealitate soziala ere kontuan hartuta, ordu horretan aukerak egon daitezkeela –zentsuzko irizpideak jarrituta- interesdunari jakinarazpena eskura emateko.
- 2 Ardura handiz ahalegindu arren bigarren jakinarazpen egin ezin izan denean, jasotzailearen postontzian bigarren ahaleginaren abisua uztea, eguna eta ordua adierazita, bai eta jakinarazpena non dagoen eta han noiz arte egongo den ere.
- 3 Jakinarazpen-ahalegin biak jasota uztea, egunarekin eta orduarekin batera, Correos-eko langilearen dokumentazioan eta jakinarazpenarekin batera doan

hartu-abisuan; langileak bai dokumentu hori bai hartu-abisua sinatzea eta bere identifikazio-zenbakia jartzea.

- 4 Zehapen-prozedurari dagokion administrazio-espeditentean jasota utzi behar da eskakizun horiek bete direla.